

paa Indkomsterne i det kommende Skatteaar, som jo synes at skulle staa i Nedgangens og Nedskrivningens Tegn. Vi anser det derfor for at være et rimeligt og retfærdigt Krav, at Formuebesidderne ved en midlertidig Omlægning af de kommunale Skatter kommer til at yde et særligt Bidrag for at forhindre en alt for voldsom Stigning i Skatteprocenten, som jo de fleste Steder allerede har opnaaet en ret anselig Højde. For Byernes Vedkommende har Skatteprocenten for indeværende Skatteaar naaet en Gennemsnitshøjde af 6,8 pCt., og i Landkommunerne, særlig ovre i Jylland, er Skatteprocenten mange Steder oppe paa 5 og 6 pCt., og derovre er et Par Landkommuner i Ringkøbing Amt endog naaet op paa 10,5 pCt. og 13 pCt. Det forekommer os saa meget mere rimeligt at gaa den Vej, som Formuebesidderne jo under Deflationen og under Kronestigningen har set Kapitalværdien vokse stærkt uden nogen som helst personlig Indsats fra deres Side. Den samme Proces, der har reduceret Indtægterne og derved Skatteevnen for Hovedparten af Befolkningen, har givet Kapitalejerne forøget Skatteevne, og at tage Hensyn dertil ved Skattebyrdens Fordeling — ogsaa ved Fordelingen af de kommunale Skatter — synes derfor, som Forholdene i Øjeblikket ligger, hverken at være urigtigt eller ubilligt. Tværtimod vil jeg anse det for at være i højeste Grad urigtigt og overfor de øvrige Skatteydere meget uretfærdigt, om en vel-situeret større Jordbruger, eller hvad han nu maatte være, der maaske ikke alene har en Formue indestaaende i sin Bedrift, men tillige har Formue indestaaende i Bank eller Sparekasse eller liggende i Obligationer, helt eller delvis skal kunne frigøre sig for personlig Kommuneskat, fordi hans Indtægt paa Grund af de ganske særlige Forhold for det Aar, der er gaaet, udviser et Underskud eller Nul eller kun en meget ringe Indkomst. Jeg skal ikke benægte, at adskillige af de Beboere i de forskellige Kommuner, som under Højkonjunkturerne fik Erhverv, fik Hus og Hjem, kan være saaledes stillede i Øjeblikket, at de ovenfor Skattemyndighederne med Rette kan præstere et Nul, baade naar Talen er om Indkomst, og naar Talen er om Formue. For disse Folk faar dette Forslag overhovedet ingen Betydning, men jeg er ganske sikker paa, at i mange Tilfælde vil denne meget lave Indtægt eller ganske manglende Indtægt være knyttet til et Erhverv, hvor der er Formue til Stede, og hvor dette er Tilfældet, kan der ingen Tvivl være om, at den virkelige Skatteevne i de allerfleste Tilfælde faktisk

er større end hos Kommunens smaa Skatteydere i Almindelighed. Den kommunale Skattelov tillader som bekendt ikke at tage Hensyn hertil. Den velhavende eller forholdsvis velsituerede Mand med den manglende eller meget lave Indkomst, hvis personlige Forbrug i det Aar, der er gaaet, maaske i adskillige Tilfælde har været mange Gange større end hans Nabos, Husmandens eller Arbejderens, eller hvad han kan være, unddrager sig efter de gældende Regler personlig Skat, og en Del af de kommunale Byrder, som hidtil har været hans, væltes over paa Kommunens andre Skatteydere, hvis Skatteevne, naar alt kommer til alt, sikkert i mange Tilfælde er langt ringere. Der er, forekommer det mig, ikke megen Mening i, at en Aldersrentenyder, en Arbejder, en mindre Jordbruger eller en Tjenestemand skal have sin personlige Kommuneskat forhøjet, for at Velhavere kan gaa helt eller delvis fri, og dette bliver selvfølgelig saa meget desto værre, hvis Regeringen skulde opnaa at se sine Nedskæringsforslag vedtaget, idet en Række af disse Mennesker da vil blive dobbelt ramt, først ved en Nedsættelse af deres Indtægter, dernæst ved at skulle svare forøget Skat af den Indkomst, de har haft i det foregaaende Aar. Ingen vil bestride, at Forholdet vil blive et saadant, og derfor vil jeg tillade mig at udtale Haabet om, at det foreliggende Lovforslag, der vil kunne modvirke dette Misforhold, vil finde Forstaaelse og Velvillie saavel hos den højtærede Minister som i dette høje Ting.

Selve Lovforslaget er saa let overskueligt og forhaabentlig saa klart affattet, at en længere Omtale af dets Enkeltheder formentlig ikke vil være nødvendig. I § 1 bestemmes, at naar en Nedgang i den skattepligtige Indkomst medfører en Stigning af Skatteprocenten for indeværende Aar med mere end 5 pCt., skal det overskydende Beløb tilvejebringes ved en kommunal Formueafgift. Grunden til, at vi har sammenstillet Skatteprocenterne og ikke de tilsvarende Ligningsprocenter, er den, at Skatteprocenten altid er et klarere Udtryk for det virkelige Forhold mellem det samlede Skattebeløb og den samlede Indkomst, end Ligningsprocenten er, den vil altid paa-virkes baade af de obligatoriske og de skønsmæssige Forhøjelser og Nedsættelser. Det er muligt, at Grænsen for Paaligningen af denne ekstraordinære Formueskat, som er fastsat ved 5 pCt.s Forhøjelse af Skatteprocenten for indeværende Aar, bør være en anden; det er ikke let at afgøre paa Forhaand, men vi er villige til Forhandling derom i det Udvalg, der antagelig senere vil